

մտքների կատարեալ աղատութիւն չէին ստացած և որոնք մէկից մինչև չորս կարող էին բարձրանալ, մինչդեռ երկրորդ տեսակ հարկերը բոլոր ազգերի համար պարտաւորական էին, մի և նոյն չափով:

(Կշարանակի:)

Ճէ՛. Ե. Դ. Ե. Ե. Ե. Ե.

ՅԻՍՈՒՍԻ ԾՆՈՒՆԴ:

Նա ծնվեցաւ ոչ մարմարում, և ոչ ոսկում,
Նորա շուրջ չէր տօնախմբում ճոխ արքունիք,
Աստուածներին պարարտ զոհեր չէին զննվում,
Եւ չէր լծնդում վարձկանների խումբը երգեցիկ,
Բայց երկնքի և երկրի մէջ խաղաղութիւն
Հանդիսարար կատարվեցաւ այն ժամանակ,
Եւ երկնքում ոգիների ձայնը զուլում
Հընչումբը, երբ ծագեց մեզ լոյս, նոր արեգակ . . .
Այն օրից նա վառված է միշտ և չէ հանգչում,
Թէև լծկոտ տմարն երբեմն նա ծածկվումէ,
Բայց այն ամպերն կեանքի մրրիկն է հեռացնում,
Եւ շարունակ առաջվան պէս նա փայլումէ,
Աստուածային ծշմարտութեան է նա վառ կրակ,
Եւ լաւագոյն հոգիների սուրբ ցանկութիւն,
Ապագայի մշտածաւալ է նա դրօշակ,
Երջանկութեան չթառամող ծաղիկ սիրուն,
Ուրեմն եղիր մեզ ճանապարհ ցոյց տուող աստղիկ,
Ինչպէս որ մոգ—արքաներին երբեմն էիր,
Եւ տար մեզ դու դէպ ազնիւ գործ և գեղեցիկ.
Տգիտութեան, շարութեան դէմ մեզ միշտ վառիր:

Ի շէն Բ. Դ. Ե. Ե. Ե. Ե.

ԱԶԴԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.

« Երբատի » ներկայ տետրակը ուշացաւ, որի պատճառը խմբագրողի առժամանակեայ բացակայութիւնն էր, և որ կյուսանք ներքին ընթերցողները, Խմբագրութիւնն ջանալու է, Վեհ. Հայրապետի ցանկութեան համեմատ, ամսագիրը իւր ժամանակին հրատարակել:

Վեհ. Վաթիկանի հրամանով Խորեն Վ. Ստեփանէն գնացած էր Թիֆլիս կարևոր պաշտօնով — յօգուտ Գ. Ճեմարանի ննջարանի շինութեան նուէրներ հանդանակելու: Աստուծու ողորմութեամբ, Վեհ. Հայրապետի սուրբ օրհնութեամբ և աղօթքով, Թիֆլիսի պատուական և հայրենասէր քաղաքացիների Պ. Ա. Ղ. օրդանեանի, Պ. Յ. Զիթախանի, Պ. Ա. Ման-